

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumerarea se face în Săbii la expeditorul foiei pe afară la c. r. poște cu bani, sau prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Prețului prenumerării pentru Săbii este pe an 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de an 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pe un an 8 fl. iar pe o jumătate de an 4 fl. v. a. Pentru princip. și țeri străine pe an 12 1/2 anu 6 fl. Inserate se plătesc pentru întâia oră cu 7 cr. sirul, pentru a doua oră cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 26. ANULU XIX.

Săbii, in 1/13 Aprile 1871.

Evenimente politice.

Francesii au mare nenorocire, lupta dintre densii se prelungesc, și e pre-apropie ca numai intervenirea straina sa restatorască ordinea între densii.

Se dice ca Bavaria va lua initiativă la intervenirea pentru Papa și de aceea regimul din Florența caută ca cei ce voiesc sa intrevina sa gasească Româna ca capitala și resedinta a regalului italianu in tota formă.

Din București aduc diariile nemțesci două sciri grele. Ună ca Ioanu Ghica e parit de conjuratu asupra principelui; altă, ca ministrul de resbelu aru fi datu ordine ca militia sa nu sufere concentrari mai multu de doi oameni pe strade și ca stradele ce duc spre palatul domnescu potu fi calcate numai de oameni cu documente ori acompianati de militia. De altminte despre România avem ocaziune a vedea mai la vale voci respectabile din pressă nemțescă austro-ungară.

Afaceri bisericesti.

Sontem in ajunul sinodelor archi-si diocesane. In primă linia trebuie dăra sa intereseze pe publicu lucruri ce privesc biserică. După ce am adus mai înainte unii articuli și corespondențe despre afaceri speciali și generali, astăzi punem la acestu locu unu act ce privesc diocesa aradana. Si acestă este o contribuție, ce destăpă cugetări asupra stărei noastre actuale bisericesti.

Nr. 165
Epitrop. 41.

1871.

Cerculariu.

Cătră toate comitetele protopresbiterali și parochiali, submanuate (?Red.) consistoriului eparchialu gr. or. alu Aradului.

(In privința asigurării averii nemiscătorie a biserice, — respective a titlului de proprietate alu acelei in cărțile funduare).

Dupa Inventariile intrate dela comitetele parochiale despre starea averilor miscătoare și nemiscătoare ale bisericilor noastre de prin comune; și după alte informațiuni pozitive, din partea acestui consistoriu s'a esperiatu: ca averile nemiscătoare ale bisericei noastre române greco-orientale cum sunt, cele intravilane și estravilane bisericesti, parochiale și scolare, nu sunt destulu de bine, și precisu inscrișe in registrele cărților funduare, mai vertosu cu privire la titlulu de proprietate nealienabilu alu lor.

Asemenea defectuosă și dubiă inscriere a titlului de proprietate in cartea funduaria, nu numai ca nu da suficienta garantia pentru nealienabilitatea averii nemiscătoare a bisericei noastre, — ci o pôte chiaru espune la nesco pretensiuni nejustificabile și daunose, m'a și la procese eventuali; dreptu aceea — avendu consistoriulu eparchialu in vedere dispusetiunile statutului organicu cuprinse in Art. II. §. 23. alinea 2, cu scopu de a preveni și evita ori ce consecenție daunose pentru averea nemiscătoare a bisericei noastre greco-orientale, — in ședința plenaria din 15 Ianuaru a. c. au aflatu de neincungiorabila lipsa a dispune in această privința următoarele:

1. Afara de biserică și școlă, toate pământurile intravilane, și estravilane cum sunt fundurile pe cari se afla edificie parochiale și scolare; Pământurile bisericilor estravilane și ale școlilor — apoi ale sesiilor parochiale asiderea estravilane, — destinate preotimel numai in chipu de dotatiune spre usufruptu până ce sunt in funcțiune, cadu sub categoriă averii nemiscătoare a bisericei noastre.

2. Toate acelea cărți funduare trebuie rectificate — pre calea reclamațiilor prescise de lege, — unde titlulu de proprietate alu amintitelor averi este defectuosu inregistratu, adica, unde averile de categoriă celera atinse in punctulu precedentu nu se voru afla apriatu inscrișe pre numele respective, sub titlulu celu adeveratu și legalu alu bisericei române greco-orientale.

3. Cu luarea mesurilor corespunzătoare și necesarie pentru scopulu esoperării de rectificare a registrelor cartei funduare, — acolo unde se va arată neevitabilu trebuința, senatulu epitropescu este insarcinatu din partea consistoriului plenariu cu acea autorizare: că sa și procure datele necesarie prin midilocirea concerninților protopresbiteri, pro — basă căroru voru fi de a se face reclamațiile cătră autoritatea cartei funduare — prin fisculu consistorialu.

4. Pentru procurarea datelor autentice și necesarie despre inregistrările amintitelor averi nemiscătoare ale bisericei noastre in protocolulu cartei funduare, prin midilocirea concerninților protopresbiteri districtuali respective a comitetelor protopresbiterali se receru următoarele informațiuni prealabile:

a). Cum și sub ce nume, titlu de proprietate, se afla de presinte inregistrata averea nemiscătoare a bisericei noastre aflătoare in fiecare care comuna?

b). Ce numire au averile nemiscătorie și anume:

c). Sesiile parochiale estravilane, — ce sunt destinate preotulu functionariu spre usufruptuare in chipu de dotatiune.

d). Estravilanele, ce sub nome de „pământulu biserice” se esarendăza pentru semanaturi de bucate, — crestiniilor;

e). Estravilanele, ce se numescu „pământulu școlii” și sunt impregnate cu dotatiunea respective emolumintele invetiitorilor concerninti in funcțiune;

f). Intravilanele ce se numescu „fundulu parochialu”, — pre care se afla zidita casă preotulu functionariu; seu macaru și alte edificie publice ale confesiunii noastre.

g). Intravilanele numite „fundulu școlii” pre care se afla edificia zidita pentru școlă și locuintiă invetiitorului functionariu.

Aceste sunt de a se eruă și constată cu totă esactitatea, precisiunea din protocolulu cartei funduare: apoi cătră aceste este de lipsa a se sei:

h). Ce felu, și câte realitati — adica edificie bisericesti și scolare sunt, care cadu asemenea in categoriă averii nemiscătorie — nealienabila a bisericei noastre și cum sunt inregistrate in protocolulu cartei funduare a respectivei comune?

Spre scopulu acestă se tramitu concerninților domni protopresbiteri in alaturare sub % tabelele impartite in rubrice, — care pre lângă datele mai susu espuse contine mai departe întrebările despre:

i). Numerulu conscripționalu alu casei, sub care s'au inscrișu edificie — și la care apartiene întregulu complexu alu pământurilor intravilane și estravilane arelate mai susu;

k). Numerii parcelari, conscripționali seu catastrali ai cartei funduare, — după care sunt inregistrate realitățile pământurilor intravilane și estravilane.

Afara de acestă o de lipsa a se mai sci cu pozitivitate;

l). Cătră o catimea pământurilor intravilane și estravilane — in mesura catastrala?

m). Ocare in protocolulu cartei funduare, — cu privire la realitățile și pământurile biserice seu a le școlii — vre-o prenotatiune; — și de ce natura este acea?

5. Tabelele alaturate, ce cuprindu toate aceste rubrice in detaliu, — sunt de a se întrebuintă la procurarea datelor necesarie mai susu indicate.

6. Protopresbiterii districtuali sunt insarcinati: a comunica acestu cerculariu cu toate comitetele parochiale din tractulu submanuat, — tramitindu-le câte o copia spre scire și acomodare la casu, deca in privința acestei afaceri — nu cumva sar' recere și succursulu din partea lor.

7). Pentru efeptuirea procurării espuse, protopresbiterii concerninti sunt indrumati, a conchiama comitetulu, — și după impregiurări — sinodulu protopresbiteralu, — caruă comunicându-se cerculariulu de facia este de a i se recomandă cu totu de adinsulu acestă chestiune importanta și întetitoria pentru ascurarea averii nemiscătorie a bisericei noastre.

8). Procedură cea mai corespunzătoare pentru realizarea acestei afaceri aru fi aceea: ca comitetulu parochiale singuru sa-si procure datele recerute; inse fiindu causă cu multu mai urgente și delicata de câtu se fia in stare comitetulu parochiale a o efeptui cu acuratetiă și punctualitatea receruta; dreptu aceea comitetulu protopresbiteralu va combină după cea mai buna chipsuclă mesurile corespunzătorie; — și va încredință acestă afacere barbatiloru interesati de causă averii bisericei noastre.

9. Comitetul protopresbiteralu, — va denumi unu mandatiu, carele va procură dela oficiulatu cartei funduare datele recerute pentru toate comunele tractuale; și amplificându rubricile tabeli, acestă o va transpune concernintelui protopresbiteru, — carele apoi o va înaintă acestui consistoriu spre dispusetiuni ulterioari.

Fiindu-ca la acestă afacere se voru recere și spese de timbru și scripturistice mai vertosu pentru estradarea „Estraselor din protocolulu cartei funduare” cari, — despre casurilo dubie și inscrierile defectuose ale averii bisericesti — neaperatu sunt de lipsa a se procură, — prin respectiveii emisi ai comitetului protopresbiteralu, — se ordina: ca spesele recerute spre acestu scopu sa se anticipe din partea comitetelor respective epitropiilor parochiale.

11. Estrasele procurande dela auctoritatea cartei funduare, voru fi de a se alatură lângă tabelele atinse sub punctulu 5.) și la timpulu seu a se subserne aicea prin concernentulu protopresbiteru districtualu.

12. Pentru economisarea și crutiarea de spese, dar' mai cu seama pentru inlesnirea procurării datelor și a estraselor mentionate, — comitetele protopresbiterale potu reflectă cu deosebire la înteligitii nostri cari locuiesc in centrulu comitatului respectivu, de a caruiă jurisdicțiune a cartei funduare se tienu comunele — și pre cari sa-i recere a implini această micșune in interesulu bisericei noastre.

Dispusetiunea acestă fiindu fără totă amânarea de a se pune in lucrare; Preon. DTa nu vei întrelasă a dispune cele de lipsă, — pentru convocarea comitetului protopresbiteralu, — și despre rezultatu a relacionă la timpulu seu.

Datu din ședința senatului epitropescu alu consistoriului eparchialu greco-orientalu, — ținuta in Aradu 4. Februaru vechiu 1871.

Procopiu Ivăciociciu, m. p.

Episcopulu Aradului

Diet'a Ungariei.

Siedința din 29 Martie o deschide presedintele S o m s s i c h la 9 ore. Pre fotoliile ministrilor Andrásy, Horváth, Kerkápolyi și Tóth.

Presedintele anunța mai multe petiții încurte; mai mulți deputați dela stanga estrema asceru petiții, prin care se cere o intervenție în favoarea Franței.

Urmăzând după aceste citirea memorandumului lui P a u l o v i s, ca tu și interpelatiunea lui împreună cu a lui B a b e s i u, pre care le publicasem deja și în fôia noastră.

La ordinea dilei sta continuarea desbaterei despre legea comunale. §. §. 70—87 se primescu fără vre-o desbatere. Părtea VII §. 88—102, tratăza despre responsabilitatea persoanelor magistratului și reprezentanților. Deosebitele puncte se cetesc și primescu fara desbatere mai însemnata.

Partea VIII, §. 103—134, otăresce detaliurile economiei comunale; se primescu de asemenea fără desbatere.

Incheierea sedinței la 2 ore.

În sedința din 30 Martie se primira ultimii paragrafi a legii comunale fără desbatere mai momentosă și fara alte modificatiuni decât stilistice.

Comisiunea petitiunara referăza despre diferite petiții tramise ei, care se și tramitu ministerielor respective.

La începutul sedinței de astăzi interpelă Ernst S i m o n y i pre ministrul de comerț, ca și când are de cugetu a incamă cercetare disciplinaria contr'a acelor amployati postali, cari se pară compromitati prin ultimul proces de presă a lui „Pester Journal“?

Interpelatiunea se va transmite ministrului.

Sedința din 31 Martie. Ambe casele țienura astăzi sedințe. În cas'a magnailor se promulgă legea bugetului sanctionata de rege; în cas'a deputatilor se luara la pertractare mai multe proiecte de resolutiune, câtu și celu urbarialu.

La începutul sedinței se cetira punctulu ultimul neresolvitu alu referatului comitetului petitiunariu și după o desbatere mai lungă se primira. După aceste ajunse la pertractare proiectulu de concludu alui E. S i m o n y i: Cas'a sa esmite o acuenta parlamentaria spre prefigerea acelor drumuri de feru, de-țiera etc., a caror cladire e neapăratu necesaria. S i m o n y i și motivăza propunerea sea prin o vorbire mai lungă; cetesc unu articolu din unu din nr-ii cei mai prospeți a lui „Times“, în care între altele se dice: Ce e caus'a de Indi'a pre lângă totă rodirea ei fabuloasă, totuși e un'a dintre cele mai serace țieri ale lumii? Caus'a e simplă; i lipsescu mijlocele necesarie de comunicatiune, fără de care o țiera nu pôte nici cându deveni bogată, nici cându puternică. Cele mai bune comori pieru și într'aceea țier'a insesi.

Ministrulu de comunicatiune Gorove nu pri-

mesce propunerea de ore ce nu i pôte afla partea utile.

Propunerea lui S i m o n y i se respinge.

O propunere alui I r á n y i, ca ori și care amployatu sa se supuna unui esamenu corespundiatoriu înainte denumirei sele, se va desbate după feriele pasciloru.

Proiectulu de lege despre abrogarea remasieloru urbariale, care ajunge la pertractare se primesce de basa pentru desbaterea speciale.

Punctele prime 14 se cetesc și primescu cu pucine modificatiuni stilistice.

Incheierea la 2 ore.

În sedința din 1 Aprilie se trece după finirea formulieloru obicinuite la ordinea dilei și se continua desbaterea speciale despre proiectulu de lege urbariale, a cărui §§ deosebite până la 45 se primescu cu pucine modificatiuni și mai fără desbatere.

Sedința din 3 Aprilie. Presedinte S o m s s i c h.

Pre fotoliile ministrilor: Horváth, Kerkápolyi și Szlávy.

Protocolulu se cetesc și aprobăza. Se asternu diferite petiții și se tramitu comitetului respectivu.

K. G h y e z y interpelăza pre ministrulu de cultu și instructiune în privința congresului catholicilor, respective în privința statutului elaboratu de congresu. După parerea lui acestu statut se bate în mai multe puncte contr'a legiloru, contr'a constitutiunii, contr'a drepturilor regelui, parlamentului și regimului. Punctulu 3 dejă alu elaboratului amintitu contine otariri ilegale. Acelea ordina adăca, ca deca regele Ungariei voiesce a fi reprezentatu la capulu bisericeii catolice, elu acest'a o pôte face numai în contielegere cu organele respective ale bisericeii catolice. Acest'a este unu atacu contr'a drepturilor regelui și statutului și precându pre de o parte i dejosesce pre ambi, pôte cu tempu deveni ambiloru periculosu. § 4 alu elaboratului otăresce, ca tôte fondurile scolastice catolice și alte sa se predee în graba organeloru autonome ale bisericeii catolice. Acestu concludu e unu despretiu alu parlamentului, care de curesc numai a esmisu o comisiune insarcinata cu cercetarea naturei juridice a acelor bunuri și de care congresulu dispune asiă arbitrariu; în modulu acest'a critica vorbitoriulu deosebitele puncte ale statutului congresului și interpelăza în fine: Considerându ca congresulu catholiciloru țienutu de curesc nu organizăza autonomi'a în modulu, care 'lu prescrie legea pentru casuri analoge; considerându ca statutulu vine ast-feliu în conflictu cu legile patriei, întrebă: Are regimulu de cugetu a concede executarea statutului catholiciloru mai înainte de ce se va ascerne dietei spre aprobare.

După aceste se mai resolvescu unele afaceri neînsemnate și se trece la continuarea desbaterei

despre proiectulu de lege urbarialu; §§. 59—71 se primescu mai fără desbatere.

Incheierea sedinței la 2 ore.

R o m a n i a.

„Abia se înmormentă cestiunea Marei-Negre și se asiedă în cript'a protocoloru conferinței din Londonu, și din nou se misca o parte a cestiunii orientale pre tiermulu periculosu alu României. Este cunoscutu ca mai înainte de acest'a cu vre-o câte-va septemăni, principele suferindu de o melancolie politica, declară starea lucrurilor de n-suportabile și nedurabile. După o petrecere de mai bine de patru ani de dile în țiera, se simți de o data solitaru și abandonatu, că și noulu rege alu Spaniei care, între multe dificultăți afla drumulu ce conduce în acest'a țiera romantica și care deja acuma caută cu doru a esi din ea.

„Principele Carolu descoperi reulu situatiunii în contrastulu ce esista între clas'a privilegiata cu libertati extraordinare și între sclavi'a și salbeta. ci'a țieranului agricultor. Boiari semicultivati și țieranii pre jumătate ômeni, după densulu, formăza fără indoiela o amestecatura ciudata, și burgesi'a primitiva a cetătiloru mai mari nu este în stare a oferi unu cimentu durabile pentru nisco elemente alătu de disperate.

Cu tôte acestea, în fondu, inconvenientele constitutiunii române suntu numai pretestulu și nici decum momentulu principalu în cestiune. Deca aru fi vorb'a numai de îmbunătățirea constitutiunii, unu principe ce aru nutri și-aru fi entusiasmatu de cele mai bine voitôre tendințe, și-aru putea procură o sferă mai largă, și fara indoiela ca nu lară costă multe dificultati de a formă o partidă puternică pentru realizarea acestui scopu și a înlătură astu-feliu caus'a îngrijiriloru sële, fără a le alernă de clopotulu celu mare. Dificultatea proprie, ce agita necotenitu Principatele dunarene, jace în încrucișarea influintelor externe. Asemenea regiloru poloni, au fostu și ospodarii Moldovei și ai României: creatore ce se rediman aci pre un'a, aci pre alt'a curte europăna și, după impregiurari, prevalându o alta influință, erau resturnati.

„Acestu jocu de alegere a coruptu opiniunea publica a Principatelor, și influințele externe, cu tôte ca familieii principelui Carolu de Hohenzollern i se garantă principiulu de ereditate, se manifestara în modulu celu mai sensibilu.

„Este o faptă ce apartine istoriei ca alegerea principelui Carolu în anul 1866 a fostu favorisata de către Franța, Prussia și Itali'a. Russi'a luă fatia cu dens'a o pozițiune aprôpe ostile: Austri'a eră surprinsa într'unu gradu supremu și Pôrt'a fu atătu de putinu linisita, în câtu în sedința din 17 Maiu 1866 a conferinței din Paris protestă categoricu în contr'a ei și pretinse ca areopagulu, ce se constituî în urm'a revoluțiunii române, se numesca elu însusi unu ospodaru pentru Principate. Este memorabile și fôrte instructiva pentru valôrea tuturor

FOISIORA.

Represintatiunea teatrala la Bucuresci în beneficiulu teatrului nostru dincôce de Carpati.

Anunciarămu publiculu nostru cetitoriu, ca mai multi joni români din capital'a Romaniei, sub conducerea neobositulu nostru barbatu de litere și partinitoriulu totoror ideiloru frumôse, ce tindu la înaltăirea românismului, dlu V. A. Urechia, au arangiatu o represintatiune în teatrulu celu mare din Bucuresci în beneficiulu fondului teatrulu alu nostru.

Aflamu cu o viua multiamita, ca publiculu celu mare și românescu din Bucuresci a întimpinatu acest'a idee cu multa caldura, și astu-feliu serăta a reositu câtu s'a potutu de bine.

Eata ce scrie diariulu „Informationile“ despre acest'a represintatiune:

Sambeta la 13 a. c. avu locu represintatiunea data în beneficiulu teatrului trans-carpatinu de mai multi joni români, în parte studenti din diferite facultati ale universității noastre.

Fôia noastră cu multu mai înainte anunță acestu spectacolu, iera dintre celelalte foi „Românulu“ încă atrase atentiunea capitalei spre acestu faptu patriotic și nationalu. Cu o satisfactiune plina de mandria dicemu, ca apelulu n'a ramas fără echou. Și potea se fia altu-feliu, cându acest'a eră în fa-

vôrea unei fapte românesce? Publiculu capitalei, și junii dilectanti mai cu sêma și au facutu delor'a; ei au facutu atăt'a, la câtu suntemu siguri, ca nici se asceptau cei veniti la spectacolu. Ei au încantatu, și mai multu, au pusu în admiratiune lumea din teatru.

Ce nu face unu nobilu devotamentu, pentru unu scopu asiă de utilu, cum eră și acest'a?

Nobilii joni de inima, aduncu miscati de impregiurările în cari se afla acum românismulu preste Carpati, și-au disu ca voru se contribuie și ei la întărirea lui, și cu acest'a propunere demna de tóta laud'a s'au devotatu a dă o represintatiune în beneficiulu fondului teatrului de preste Carpati.

Prim'a piesa a spectacolului a fostu „Andrea del Sarto“, drama în dône acte de A. de Musset. O piesa cu caractere și variatiuni a acestor'a cari ceru unu studiu lungu, o cunoscintiă mai largă a scenei și unu exercitiu îndelungatu. Cu tôte acestea junimea improvisata artista potemu dice ca n'a fostu mai pre josu de asceptarea dela ea.

Deca junii artisti n'au deprinderea vechia a scenei, este inse ceva mai pre susu de studiu, este inim'a care petrunsa de inspiratiunea acêea ce posedau acesti joni, face pre omu a se apropiă de artistu. Astu-feliu și acesti domni, a caror cariera de si nu e scen'a, prin debutulu loru au doveditu odata mai multu acest'a.

Câti artisti n'avemu, cari după ca au petrecutu ani întregi în scena și totu-si causăza publiculu desgustu.

Junii dilectanti, că studenti ce suntu petrunsi de nobilulu simtiementu, au scutu sa amaze și sa faca chiaru se-i admire publiculu. S'au distinsu în acest'a piesa mai toti fara deosebire.

Pies'a a doua: „Balulu Mortulu“, farsa într'unu actu a dlui V. A. Urechia a facutu furôre. Amu mai vedint'o represintata în beneficiulu societății de arme, și atunci aplaudata, fără esagerare potemu dice, cu frenesia, acum inse prin adăugarea unui rolu Boruch telalulu (d. Serianu) și prin acêea ca eră mai bine studiata de câtu totu-de-un'a, succesulu ei a fostu stralucitu. A ramasu în inim'a fia caruia din cei presenti o satisfactiune în gradulu supremu. Întregulu publicu spectatoru alu acestei piese, pre lângă placerea fara margini ce a simtitu, vedind'o, n'a avutu altu regretu decâtu acel'a ca este asiă de scurta.

Lumea alăsa ce asistă la acest'a represintatiune a ruptu manusie în imense aplanse, asiă în câtu multe farse, cari aru fi sporitu entusiasmulu, n'au fostu nici audite din caus'a aplauselor. Amu vedintu betrani albiti de greutatea aniloru sub cari erau, aplaudandu din respoteri, și însemnindulise fruntea încrêtita la jovial'a actiune a juniloru artisti.

conferințelor de această natură ca rezultatele militare ale Prussiei în Boemia nimicea atâtu propunerea cătu și toate consecințele ei și ca prin ele Pórt'a fu înduplicată a cedă în toate

„Demonstrațiunea anti-germană, ce fu pusă de curendu în scenă în București, trebuie a se atribui simpatiei celei mari a românilor pentru frații lor de aceeași gînte din Franci'a. În toate acestea este amestecat, de și numai instinctiv, și legitimul sentimentu ca Romani'a este o anesă a concinstelor prussiane, și ca ea reprezintă figura pre tablă de șahu a politicii lui Bismark. Mass'a poporului român aspiră la eliberarea de supt această pozițiune umilitoare; aru fi de doritu însa ca în această încercare să nu ajunga din plôie supt strasina.

„Stiri autentice din cercuri bineinformate ale Berlinului nu permitu nici o îndoială ca suveranitatea principelui Carolu este considerată din partea cabinetului prussian cu indiferență și nu este privită nici decum că unu bun, pentru care, în casu de necesitate, Germani'a aru avea a întrepune forț'a sa. Cine cunoșce tenacitatea și perseverența obstinată a cabinetului prussian în toate, chiar și în cele mai neînsemnate cestiuni de forță, cine șcie ca Prussi'a nu lasă a se stôrce nemicu din mână, fia în posesiunea sa jutsa s'eu luată în modu injustu, acell'a nu va întârzi a recunoșce ca desinteresarea cabinetului prussian nu este cătu numai o mască, ce ascunde tendinție mai profunde. Unu ce este sigur — și asupr'a acestei împrejurări dorim a dirige atențiunea cetitorilor nostri înca de pre acum: — ca Prussi'a numai pentru aceia renunția la pozițiunile s'ele orientale, pentru ca nu voiesce a contrariu acolo o altă putere. Această putere este Russi'a, care, că și conspiratiunea prusoruscă, este unic'a cheia adevărată pentru întielegerea actualei situațiuni europene.

„Decă sinceritatea Prussiei pentru Austri'a aru fi totu asiă de caldă, precum nu rosiescu d'a ni-o asicură prussianii presei, atunci cabinetulu din Berlin n'aru afișă indiferență în cestiunea Romaniei ci s'aru întrepune cu energia pentru susținerea statului, că, paralisand astufeliu influință Russiei, sa suprimă n'oa agitațiune în Oriinte. Insa fiindu ca principele Bismark este condus de o tendinția opusă, este în interesulu seu că sa nu permita vindecarea ranei orientale și sa se îmbrace într'o indiferență precalculată pentru a tiené pre Austri'a în încordare și nesiguranță.

„Dupa cum se aude, Pórt'a a îndrumatu o schimbare de idei între puterile europene relativu la situațiunea din Romani'a. Purtarea acestei statu în cestiunea Marei-Negre a fostu astufeliu de nedecisă și de echivocă, în cătu nu se mai pôte complă în casuri viitoare pre energi'a, nici claritatea și determinatiunea lui. Interesulu Austriei în această cestiune este desemnatu asiă de clar și neștrămutatu, că și direcțiunea acului magneticu. Austri'a mai întâiu de toate are a priveghiă că din statu quo sa nu se stramute nimic'a. Concepțiunea ei trebuie sa tientesca a face că și celelalte puteri,

inclusiv Pórt'a sa fia de aceeași opinione conservativă. În casu însa decă în Romani'a aru izbucni o revoluția de o forță naturale irezistabile, atunci Austri'a trebuie sa insiste mai resolutu de cătu la 1866 și la toate celelalte ocațiuni de mai înainte, că spiritulu și liter'a tratatului dela Parisu din anulu 1856 sa fia pazitu cu scrupulositate, elu care întredieci ori cărei puteri contractante o procedere unilaterală. Austri'a trebuie sa pledeze fără considerațiune ca, în casu eventuale numai o decisiune bine meditată și comună sa decida asupr'a sôrței României și ca ea sa nu prejudece în nici unu modu interesele monarhiei austriace. Unu candidatu pre facia prussianu impusu că principele Carolu apare în totu casulu mai pucinu periculosu, decătu cum aru fi unulu prussianu, s'eu rusescu, ascunsu. Si în adevăru de nimicu nu avemu a ne teme mai multu de cătu că prin unu din acele escamotagie, în care degetele lui Bismark se aretara atâtu de abile, sa se inaugureze la Dunarea de josu o stare de lucruri la începutu nebulosă și nepricepută, care înse mai tardiu si aru întôrce verforile și spînii sei amenintatori în contr'a imperiului nostru. Din nefericire înca totu se pare ca suferim de unu morbu ce s'ema cu pestilență prussiană fără de a ne putea vindecă de acea încredere ce o avemu în lealitatea punică a Borussiei. Fia că esperimentele amare din sud-est sa ne invetie ca, între Austri'a și coalițiunea prussiană, esista unu contrastu elementaru și neșterminabilu, ce nu se pôte sterge nici prin note simpatice, nici prin schimbarea celor mai cordiale curteniri.“

„Tages-Presse.“

„Pester Lloyd“ publica cu dat'a din 28 Martie urmatoriulu articlu:

În momentul cându conferinția Marei-Negre censură creațiunea sa terminată în 7 ședintie și s'a proclamat: „Si ca toate au fostu bine facute“, și din același momentu în care valorile iritate ale cestiunii orientale pareau a fi înșicite, celu putienu diplomaticu, se turbura din nou orizontele orientale ale Europei, se concentră norii negri ce anunția sosirea orcanului. Nu mai încapă nici o întrebare ca situațiunea Romaniei s'a dezvoltat până la criza decisivă. Principele Carolu a provocat ultim'a fortuna, și se simte înca tare destulu, pentru a formă unu cabinetu din elementu conservatoriu și onestu. Toate posturile subordonate ale politiei, miliției și administrațiunii civile se afla în man'a rosiloror. Ordinele puterii centrale mai înalte voru întimpină opusetiune activă s'eu pasivă, în casulu celu mai bun, voru remanea nerealizate. În camere s'a formatu o partidă puternică a cărei unicu și decisiv punctu de programă este: detronarea lui Carolu. Acesta parasitu de multu dejă de Prussi'a, deabi'a ajutat de celelalte puteri dupa cum ne o spuse scrisoarea sa din „Gazet'a de Augsburg“, este obositu de a mai resiste lasanduse numai pre curagiulu și tentințele sele. Septemănilor cele mai de aproape, pôte chiaru orele viitoare, asiă se pare, ne voru aduce șcirea despre

lulu reusitu alu reprezentatiunii. Si că sa fia completu numerulu juniloru cari au contribuit la edificarea templului Taliei române preste Carpati, mai adaugemu numele dloru N. Tîrnu și Râmniceanu. Celu d'antăiu cu distingere avu rolulu întâiu în drama și debutu strălucitu.

Acăsta reprezentațiune, potemu anunția de pre acum, de și socotelile nu sunt încheiate, ca a adus pentru fondulu teatrului de preste Carpati aproape o mie de franci.

Terminand, aducemu omagie n'ostre aceluia care a conceputu ide'a și care se șcia fără de a-lu numi, cine este. Este, Romani'a de preste Carpati, ti-o spunemu tie, barbatulu care în Romani'a liberă, a facutu mai multu de cătu toti pentru fiii tei cari au trecut Carpati din caus'a vitregimiloru și persecuțiilor ce le întindu asupritorii tei; este acell'a alu cărui nume este pronunțiatu cu respectu în toate provinciile locuite de români. Acestu barbatu n'a pututu rămâne so nu puna o p'etra însemnată și în edificiulu Taliei tale, și a arangiatu această reprezentațiune. Acestu barbatu, precum spuserămu și mai susu, o dlu V. A. Urechia.

Lera tu junime, care ai avutu nobilulu devotamentu pentru acestu patrioticu actu, primesce felicitările și urările unui fia alu acestei patrie în favorulu căreia te-ai devotatu și cu ale lui ale a loru trei miliōne de preste Carpati.

„Familia“

M. N. P.

înalturarea lui, lasându înapoi'a sea chaosulu și descompunerea anarhică a tuturor lucrurilor.

Aceea ce face atâtu de dificilă o situațiune sanătosoă în Principate, este pozițiunea lor dubia în sistem'a politicii europene. Pre d'o parte unu statu suzeranu și t'oreticu independentu dela decisiunile Pórtiei, iera pre de alta parte unu obiectu alu diplomatiei europene, investitu cu o pozițiune forte liberă. În nici unu altu punctu nu se arăta mai bine gresitele direcțiuni ale politicii puterilor europene în Oriinte de cătu tocmai aicea.

În fapta politică această voiesce a satisface unei contradicțiuni neîmpacată și în același timp a sustine înaintea Pórtiei, ier' pre de alta parte a face din decadință ei unu obiectu de speculațiune și a-si asicură pentru această eventualitate simpatia popórelor dunarene. Russi'a șciea ce voiesce cându luă în considerațiune sians'a din urma; politica lui Louis Napoleone fu pôte întrecută numai prin aceea a unui Boul-Schauenstein, decă această se pôte numi politica. Politicii franceze dela anulu 1850, avemu a multiami acea dezvoltare morbosă a principiului de naționalitate, care ignoră suveranu dezvoltarea istorică și juridică, acordându dogmei naționalității fisece o infabilitate de statu. Pre atunci înflori ametiell'a de statu dacoromanisticu care și deriva pretensiunile s'ele de dreptu de pre timpulu lui Traianu și cele politice pre dezvoltarea glorioasă a boierimei și a culturai bogate ce și asediase locuința în giurul Bucureștilor și a lasiloru. Înse atunci eră vorb'a de slăbirea pozițiunii puternice a Austro-ungariei și strigatulu: „Unirea principatelor“, urmă fatalulu: „Liberu până la Adriatică.“

Daru astadi ne aflam fatia cu o faptă implinită și noi dorim că ea sa fia judecată dupa cecintiele unei politici reale rigurose. Opiniunea ca obstacolulu principalu alu unei dezvoltări fericite a Principatelor este de cautatu în ostilitatea Austro-Ungariei eră forte latită în Romani'a. Cu deosebire erau acusat barbatii de statu ai Ungariei ca posedu placerea de anesiuni și planuri întinse asupr'a României. Această eră productulu unei politici care se arăta tare pre cându eră slabă, carei lipsea ide'a, din care causa se arăta passionat. Aceea ce a ramas dela politica austriacă de pre timpulu absolutismulu, d'abia se pôte enumera. Nu este unulu din cele mai de pre urma merite ale comitelui Andrassy, ca influința ruscă asupr'a populațiunii de și încetu, d'era totuși începe a face locu celei austro-ungare și relațiunile cu Serbi'a și Români'a sunt mai bune. Presupunerea de anesiuni în presinte turbura numai putine capete înca. Ce valoare amu putea pune în Ungari'a, pre o imultire de naționalități, pre creșterea unor elemente, pre care ne costa atâtea dificultăți, d'a le putea ținea în pace? Decă esista ceva care nu pôte sa fia în interesulu Austro-Ungariei, sunt marirea teritoriale în direcțiunea această; decă esista ceva, ce este necesitate a o considera că cea mai înaltă normă a politicii Ungariei în cestiunile acestea, fără îndoială ca este conservarea integrității imperiului otomanu.

Caderea principelui din Romani'a, va trebui considerată că o complicațiune forte serioasă. Interesulu nostru n'aru fi fostu micu decă în Romani'a s'aru fi dezvoltat o situațiune stabilă și continuatiunea unui raportu amicale. Ori catu de putinu aru fi fostu simpatia cuiu, pentru șarlatanismulu cu care inteligință din Principate se joca copilăresce, totu-si n'aru fi pututu cegetă, de a interveni nici destrugendu nici aperiindu. Este evidentu ca, toate acele încercări tumultuoase d'a crea unu dreptu constituționalu firmu și o situațiune stabilă, au ramas fără nici unu rezultat. Ce este mai multu esista o partidă considerabilă care voiesce a supune din nou esamănării cestiunea unirei Moldovei și a Valachiei. Din toate acestea se nasce întrebarea: va voi și va putea Europ'a se privesca linișcită la dezvoltarea celor ce se petrecu? Nu are ea dreptulu și nu este d'etoria ei, d'a lua lucrurile în mână?

În ce se atinge de Austro-Ungari'a, apoi nu potemu fi la îndoială despre re-punsulu acestei întrebări. Politica monarhiei nu pôte avea altă basă de cătu aceea a tratatelor. Nimic'a din ce se întempla în afara și nu în launtrulu frontierelor noastre nu pôte sa ne determine a face altu-ceva, de cătu aceea ce ne prescrie în termeni clari tratatulu din 1856, adică: dezvoltarea întregulu procesu cade în lini'a primă exclusiv în relațiunea statulu suzeranu fatia cu celu suveranu. Ori ce altă inter-

Dupa această descriere a intusiasmulu, care este infirioră realității, și nu se pôte descrie, decătu numai simți, precum o șciu cei ce au asistat, nu ne încercam a dá rsumatu alu piesei care a descretitu fruntea betranului, a posu în uimire pre june și a facutu se aplaude cu entusiasm ambele aceste extreme ale vieții umane.

Este îndestulu comica această farsă, și admirabilă prin rolulu jidanului, pre care d. Serianu l'a jucat cu asiă de bunu succesu, încătu mai fia-care frasa pronunțiată dupa caracterulu ce avea, scotea aplause, risete și vioțiune între asistenti,

Ni-au placutu cu deosebire miscările libere, nesfortiatu și fără gena, ale juniloru diletanți, asiă vedindu-i, i vinea omulu necunosctoriu de pozițiunea lor, se credia ca sunt nisco artiști s'eu discipoli ai nu seimu carei celebrități, pre candu ei erau și în viața studentii.

Facendu distincțiune între ei, nu facemu de cătu injustiția, căci fiacare a fostu în rolulu seu de minune. Astufeliu d. Serianu, întunecă chiaru artiști prin rolulu de natur'a celui jucat. D'sa face de minune de bine pre jidanulu. Iera dnu C. Romniceanu, V. Radulescu, T. Myller, Popoviciu Catalina și E. Constantinescu, și E. Constantinescu, s'a pronunțiatu publiculu despre meritulu dloru prin aplause dese.

Sa spunemu, ca nici drele T. Petrascu și Elena Stănescu n'au contribuit pucinu la străluci-

venitune unilaterală este esclusă. Avem firmă speranția că, această va fi luată în primă linie în considerațiune de către ministeriul nostru de externe și aducem aminte cancelarului, ceea ce a scris el în 11 Mai anul trecut, în privința acestei:

„Astăzi mai mult de cât ori când, dice depesă circulară trimisă atunci la Paris, London, Berlin, St. Petersburg și Florența, „considerăm noi acele stipulații, ce opresc pe fiecare parte de a interveni izolată în chestiunile interne ale Principatelor, că cea mai utilă stavilă de apăsare, atât pentru țările acele, cât și pacea vecinilor lor. Având această convingere, simțim necesitatea imperativă, în cât ne atinge pe noi a pazi conștientiosu clauzele tratatului dela Paris, care, apara pe Principate și suntem convinși că, toate cele-lalte cabinete asemenea nouă, cunoscându-marele interese ce sunt legate de această chestiune, voru fi d'acord cu simțimentele noastre și voru fi gata a lucra în același mod. Dacă puterile voru rămâne fidele acestor principii și voru permite Principatelor a si regulă liberu condițiile existenței lor politice în marginile tratatelor, atunci avem firmă speranția că această țară va esi victoriosu din încercăturile actuale și că nu se va face nedemna de statornicele simpatie ce le întimpinăm în Europă.”

Noi credem că, în aceste cuvinte sta busolă pentru pozițiunea Austro-Ungariei. Neintervenirea pentru noi, ne vine cu atât mai posibilă de ore ce Rusia în dilele acestea, a subscrisu solemn consimțimentul sau din nou pentru tratatul din Paris, din care cauza presupunerea unei intervenții rusești rămâne în totul esclusă. Ne rezervăm a justifica această politică pentru care pledăm, nu numai că o politică a posibilității, ci și că politică prudentă, a dreptului, și a necesității.

Resinari 29 Martie.

Ieri am avut ună din ocaziunile cele mai frumoase și adevărate școlare. Școlărească patronela a școlilor normale de aici e B. N. a vestire. Fiind că această școlărească s'a întâmplat în anul acesta în Joi'a patimilor, festivitatea școlară, s'a amânât pentru d'ua a două a școlărilor stei Inverii. După s'a liturgia merse poporul cu preotimea investită în vestminte bisericesti, precedati de școlari cu stindardele lor și cu alți prapori bisericesti și conduși de invetatori lor, până în curtea școlii. Aci se făcă Sântirea apei; dară ceea ce ne a atras atențiunea mai tare și în unu mod placut a fost cuvențarea festivă a dlui directoru I. Romanu. Semburele acestei cuvențări a fost o idee pre cât de practică, pre atât și de corespunzătoare impregiurării în care trăim. Densulă aretă ca timpul robotelor a trecut pentru om; viața și vaporul are să implinească lucrurile cele grele astăzi, și mintea omului are numai să reguleze, să imparta afacerile aceste grele. Omul înse trebuie să-l lumineze mintea pentru că să fie în stare să corespundă chemării acestei a timpului de fată; acela ce se lasă neluminat se degradă el însuși la starea cea nefavorabilă a vitelor și a instrumentelor în mâinile altor.

Ide'a acestei de aru dă ceriul să fie cadit pre pământ roditor și să o vedem rodind. Școlile de aci sunt un mijloc foarte bun pentru luminarea minții și în asemenea cu alte comune, avem să constatăm, că aci și sunt mai mulți indivizi, cari știu carte, de cum sunt în alte părți. Conduși de ide'a propusă de dl director Romanu am dorit, că comună această, ce relativ are mai multe mijloace decât altele, să se ingrească, că din multimea cea mare de copii să invetie a conduce și a regulă laborea prin minte, invetându unii unele, alții altele părți ale industriei. Locul de o cam dată nu aru oferi prestigii mari, dară mijloacele ce le posedă comună aru pute fi întrebuințate, spre a crește omeni cari, deca nu acolo, în apropiere, în Săbiu d. e. să si practiceze cunoștințele castigate prin invetiatu. Vedem că la Orlatu vinu straini și se folosesc de favorile oferite de apele ce curgu din munti pre aci și radica fabrici, vedem că în Dumbravă Săbiului pre riul ce vine despre Resinari resaru totu mai multe fabrici. Ore totu pre ap'a această în susu nu aru pute resari și altele cari să fie întemeiate, conduse și folosite de români. Și asiă se repetiesce întrebarea adese-ori, ca

acum după ce economiele de vite nu mai sunt de asiă, încât să aducă folose mari că mai înainte ce sa începa omenii?

Firește să nu ne cantăm la întreprinderi de acele gresite și să desperăm, ci trebuie să cercetăm și după cauzele nesucceselor ce le experimentăm la alții și aceste să le ocolim.

De sub p'ol'a Muntilor 25/3 st. v. 1871.

Onoratele Redactore! Ve rog să binevoiti a da locu în f'ol'a multu pretiutului nostru „Tel. Rom.” urmatorelor mele siruri.

„Omulu bunu, dice Christosu, la Mateiu capu 12., scote din comor'a sea cele bune, iera omulu reu scote din comor'a sea cele rele.”

Amu cetitu în nrulu 6 alu „Telegrafului Romanu” din anul curinte unu articlu datu din Cricău în 20 Ianuarie st. n., subscris de autorele seu în același, după ce autorele se încerca a ataca onorea și caracterul preștimatilor dd. protop. cu privire la recomandatiunile care le d'au preotilor, ce voru să se impartiască din ajutoriul datu dela stat; — se apuca apoi în nrulu 17 totu a „Telegrafului Romanu” și de sermana și multu cercat'a noastră preotime, inculpându-o că cum aceia nu numai că numai din audiu știu ceva despre statutul organicu, dară și că nu conchiama sinode parochiale regulatu, fără numai, seu absolute nici odată, seu la 3—4 ani odată; Saraca preotime, abia scapă-si din gurile leilor, și din cornele inorogilor, abia zarisi și tu zorile unui viitoriu mai ferice, și ieta ca și acum nu lipsescu mai mari de ai Sinagului, care pismuiescu viitoriulu mai înainte de alu cunoste și tu, și ei, cari în locu de a suge din flori miere, sugu veninu.

Eu care me tienu norocitu cu aceea că sum numeratu între preotimea din archidieceșă noastră și prin urmare sunt madulariulu unei societăți înființate de insuși mantuitoriulu lomei Christosu, me simtiu îndatoratu a mi aperi onorea, atât a mea, cât și a întregii preotimi alu căreia membru sum, în contr'a tuturor barfitorilor, a tuturor calumniatorilor, cari s'aru încercă a o ataca pre nedreptu, — și fiindu-că d. autore în articlu din nrulu 17 se încerca a ataca onorea și caracterul preotimei noastre în genere fără nici o excepțiune, *) — din punctulu acestei de vedere dară, după cum dice profetulu Isai'a la Capu 62 v. 1. „pentru Scoriu nu voi tacea, și pentru Erusalimu nu voi încetă a grai” și asiă asiă întrebă pre d. autore ca ore umblatau dlui crucisii, și curmedisio archidieceșă noastră, precum și celelalte diecese pentru de a se pot informa pre deplin, și cu totă certitudine cum si implinesce preotimea noastră în genere datoritiile sele fatia cu statutu organicu? aceea nu o cred pentru că dlui e cu multu mai practic, de cât că să si sferime capulu cu asiă ceva. — Eu cunosc mai mulți barbati cari la vedere s'aru pareă, că cum s'aru interesă forte puțin pentru înaintarea biserice și a națiunei sale, cunoscă dicu mai mulți barbati de ai nostri cari presupun despre sine mai totu, cari striga în gur'a mare, „biserică, națiune” în adevăru înse se pot asemăna cu o aramă sunătoare, seu mai bine dicendu cu mormentele cele vapsite, pentru că totu pomulu se cunoste din rod.

Nu e de negatu că d'ora ici colea nu s'aru afla și câte unu preotu de ai nostri, care nepartinitu de sorte, seu alte impregiurări ne favorabile nu si-aru pute implini datoritiile sele fatia cu statutu organicu, însa socotindu cum si implinescu și preotii de alte confesiuni precum și cari sunt în alte posturi politicesci; de și favoriti de sorte, ajutati de impregiurări: atunci ponendu mână pre eugeti și judecându fără patimă, mai ca amu pot dice cu Apostoliu lui Christosu „Dă-mne cine se va mantui?”

Avem înse o clasă, o sumă, și de acei preoti; bă încă însemnată: care prelungă totă apasările, pre lengă totă lipsele și saraci'a, cu care au avut a se lupta, și se lupta, și prelungă totă nedreptățile din partea strainilor suferite, totuși cu inima barbată, lucra asuda și astăzi necurmatu pentru biserică. Eu nu me pot pricepe cum dlui autore privește pre preotimea noastră intratatu de despretință și dejosita, că cându preotii aru fi pentru aceea puși că să suga maduha poporului după cum i place dlui a se exprima în amintitulu articlu. —

*) Celiti mai bine si veti vede ca sunt si exceptiuni. R.

Nu voi în obiectulu acestei a vorbi mai de parte, atât numai asiă atrage atențiunea dlui intracolo: Ca: iau ajunsu preotimei noastre de ajunsu nedreptățile și nedreptele apasări, ce au avut a suferi de mai multe secole din partea crudilor ne-amici straini; și ca după ce acum dară i s'au golitu paharul suferințelor sa nu lu mai umplă iera, ci după dis'a s. apost: către Filipeni, capu 4: numai „Câte sunt drepte, câte sunt bune, câte sunt de lauda: această se faceti și această se grati — pentru că cu totu după dis'a s. apostolu Pavelu la corinteni capu 11. „Intru ce îndresnesce cineva îndresnescu și eu” nu la 3-4. ani am conchiamat sinodu parochialu, ci chiaru și în 1869. și în 1870. și deca în anul curinte 1871 până acum nu s'au conchiamat, caus'a e comitetulu — prin urmare imputarea ce o face d. autore întregii noastre preotimi fatia cu mine nu are locu — și asiă asiă dice totu cu Pavelu apostolulu către dlui, ca „lepadându minciun'a sa graiescu adevăru” — tragându atențiunea mai încoale și la aceia impregiurare, ca: după o logică sa-natōsa, ore deca se valama unele părți, mai mici ale unui trupu, ore deci nu are a suferi durere totu trupulu? —

Nu mai cu atât dară eram astă-data datoriu d. autore — cu catu e apoi pentru complementele facite preotimei noastre preste totu, și locm'a acum'a cându sinodulu nostru archidieceșanu are de a luă la desbateră chestiunea pentru îmbunătățirea sortiei preotimei, din parte-mi asiă dice ca „sai fia pomana” pentru că locm'a tempulu sen au ajutat preotimea cu o „vorba bună.” Unu preotu gr. res.

Nr. 8954 1870.
civ.

Edictu.

Subscrisulu comisariu face prin ast'a cunoscutu: ca cerendu Ionu și Dobr'a Borei'a din Saliste sub midlocirea avocatului Dr. Ioanu Borei'a, prin harthia lor de praes. 24 Novembre 1870. Nr. 8954-civ. vendiarea realitatilor lui Michaiu Rosic'a de pre hotarul Salistei spre incassarea pretensiei restante de 140 fl. v. a. c. s. e. dela cestu din urma, magistratulu Sibianu ca tribunulu si oficiu de cause funduari prin concludulu seu dela 8 Decembre 1870 st. n. a incuviintatu aceasta vendiare.

Sublu vendiarea acestei s'au trasu urmatorele pamenturi ale lui Michaiu Rosic'a, spre scopulu susu atinsu deja zalogite si pretiute, si anume:

1. loculu de aratu „in Barbosi”
Nr. top. 7973 de 996⁰⁰ in pretiu de 100 fl. v. a.
2. loculu de aratu „din drumulu
Amnasilui” Nr. top. 7193 de 1162⁰⁰
in pretiu de 130 „ „ „

3. livadia „din Mogorode” Nr. top. 6099 de 170⁰⁰ in pretiu de 16 „ „ „

4. gradina din Saliste Nr. top. 3009 de 209⁰⁰ in pretiu de 140 „ „ „

Licitati'a acestor realitati s'a statorit la 8 Maiu st. n. ca la 1-mulu terminu; iera ca terminu II. s'a desfiptu alu 3-lea Iuniu st. n. 1871. la 10 ore inainte d. a. in cancelaria comunală din Saliste.

Conditile sublu cari se dau susu semnatele pamenturi sunt urmatorele:

1. Musiterii de aste realitati voru depune pre mes'a comisariulu ca vadiu 10% din pretiu.

2. Aste pamenturi se voru vinde si unulu cate unulu si si de a valom'a; la terminulu 1-mu numai preste, la alu 2-lea si sublu pretiu.

Cumperatoriulu va raspunde diumetate din pretiulu de mezatu in terminu de 8, diumetate inse in terminu de 14 zile dupa licitatie la man'a comisariulu subscrisu.

4. Faptie'a posesiune si folosire a pamenturilor cumperate si o va acura cumperatoriulu numai dupa ce va fi responsu intr'ga suma de cumperatu.

Creditori hypotecari, cari nu s'iedu cu locuinti'a in Săbiu seu aprupe de astu orasiu se provoca totu odata cu astu edictu, ca sa si puna la loculu deregatoriei vichili, spre a i representă la impartirea banilor scosi din vendiare si ca sa le indice pana la terminulu de vendiare numele si locuinti'a, căci la din contra li se va pune exoffo unu curatore, ca reprezentante. Mai in urma se aviseza toti aceia, cari socotescu ca aru pot sa arete vre-unu dreptu de proprietate — de prioritate seu alte pretensiuni la realitatele zalogite, — se aviseza a si substerne actiunile loru pretensive oficiulu funduariu susu amintitu negresitu in terminu de 15 zile dela diu'a, in carea s'au publicatu mai in urma edictulu — de si nu li se va fi intimatu anume incunoscintia despre licitatie — căci la din contra astufeliu de actiuni nu voru impede decă procederea executiei; iera pretendentii se voru avisă singuru numai la suma de vendiare, carea va prisosi, după ce se voru fi acoperitu alte pretensiuni liquide.

Săbiu 19 Martie 1871,

(21-3) I. Maximu
ca comisariu de licitatie.

Burs'a de Vlen'a.

Din 25 Martie (6 Aprilie) 1871.

Metalicele 5%	58 65	Act. de creditu	275 80
Imprumut. nat. 5%	68 50	Argintulu	122 50
Actiile de banca	729	Galbinulu	5 89